

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 809. Leonis Pap. III. Annus 14. Caroli Magni 9. Nicephori 8. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Gal. 1. XXXI. XXXII. Mat. 6. Mat. 7. XXXIII. MORTVO AARON RBGESAR RACENO RVL DVC FILI BEL LO CIVI LI PVG. NANT. REX NOR DANHYM

reuerentia tua; nonit Deu motionem primam & secundam, sed & tertiam ipse probat. ipse redarguit, ipse reprobat. formidando tribuimus, reddens ipse, prout tractauerimus & egerimus illud enim: Si hominibus placere, Christi seruum non essemus, non à nobis peccatoribus distulimus. Nos ergo & sanctissimi Patres ista mentionem facimus (vt conuenit in dyph. egegia, sicut & pro- vram Imperatorum nostrorum, & cum omni sacerdotum inculpati communicare non detur ei. vnu. Scripsimus & ad ipsum Patriarcham, quod & ipse Imperatores nostri sciunt, nos in uallate discere, praterquam de Iosepho. & simul ad depulsos fuerit sacerdotum, cum ipso statim communicatos. Et enim desiderabilem nobis vitam esse, non solum quod caput sit Ecclesie nostrae, sed quia iam olim reuerendus nobis erat, & singula vna ipse bona laudate non cessamus. Si verò contingat, istud & ipse quoque & alium accipiat.

XXXI. Mitto enim de sanctis Episcopis dicere, de presbiteris & monachis, deq; laicorum multitudine: quod non dicet reuerentia tua: Quare scito Ecclesie schisma nullam esse, sed veritatis defensionem, diuinitatum, canonum uictoriam. Alietum verò illud, quod adserui caritatis tua, veritatis infractionem & canonum euersionem esse, at tibi illud dicitur esse posse: Scit et dot es regem meam spernendam, & profanabam sanctuarium meum, propterea & sancta non distinguant, sed erant illi communia omnia. Nullam enim maculam habere aut rugam (vt iterum diximus) sic intelligendum, quod non recipiat impia dogmata, nec anjus illicitas & canonibus contrarias, neq; adeo consentiat ut qui uicta ipsi committunt, vt quodam loco ant diuini Basilium, de quibus & Paulus, nec edere cum talibus permittent. Et enim ab Apostolo & deinceps inuicem per sepe in eam herese introierunt, & flagitia illicita, canonibus aduersa fuerunt, sicut nunc sunt: illa tamen, quemadmodum dictum est, sine schismate & macula mansit, & permaet in aeternum, subiectu & eiectione ab ea male sententibus, maleq; agentibus, tanquam flumini ab inconiuncto maximo saxo repositis.

XXXII. Ad nos igitur redeamus, frater, & veritatis lucem, sacrorumq; canonum aspicimus, quemadmodum dogmata tenere uidemus, nos pariformis, qui monachos agimus, & aliquid esse existimamus. Si enim lumen quod in nobis tenebra sunt: tenebra quantae erant? Et si sal & insaturatus fuerit, in quo salientur laici? Arbitramur te (idq; precamur) eorum que ibi sunt, seruatorum fore, & lumen & lucernam perfectionis ac pietatis, non omnia te omnibus exhibendo, sed uirtutis excellentia, uita ex canonum lege & sancta ad, conuersatione & equo animo ser uatru tui admouitionem ex caritate profectam studiosq; ueritatis, & diuino iudicio. Plurà dicere animus desiderabat, sed epistola prolata ac finem facere coegit. Acceptum entogium tuam per aduicem, & curram quous geru de humili monasterio: argumetum quod parcas, & laboris pro eo. Labor tuus magnus, sed Domini tibi retribuatur, qua desideras, uirtutum incrementum, & perennium ipsam benoniam fuitionem. haec tuis ad Basilium Theodorus. Quis autem post haec gesta fuerint, anno sequenti, suo loco dicentur. In qua epistola dum legisti Theodorum in Romanum Pontificem oblocutum: plane intellexisti quam uerum sit quod dicebat Theologus, perdifficile esse modum tenere in ligando ac differendo; dum quis se iustitiae defensorem exhibens, quemq; obuium aduersarium putans, impetu quo fertur, ferit, impellit, & urget: ut hic uidimus factum à viro magni nominis Theodoro in Leonem Papam plus a quo commotum. Sed quiesce modò auditurus eris inferius illum longe aliter de eo sentientem, atque loquentem.

XXXIII. Quod rursus ad Orientales res pertinet: hoc eodem anno mortuo Rege Sarracenorum Aaron, de quo superioris mentio facta est, eius filij Maummat & Habbadalla de primatu Regni certantes, non inter se solum euncta credimicentes, sed Christianos cadibus, incedijs, rapinis infestantes, inogorum malorum causi fuere. Ac per hoc Ecclesia, inquit Theophanes, qua in sancta Dei nostri erant ciuitate, deserta facta sunt, & monasteria duarum magnarum Lani arum, sancta uidebat memoria Chastouu & Cyraui, atq; Sabu, necnon & reliqua Sanctorum caeuibia Eurymy & Theodopi, qua erant in deserta Palaestina, pariter monachis destituta fuere, haec ipse.

Quod uerò ad res pertinet Occidentales anni huius, illud accidit memoria dignum, quod in Annalibus qui-

bulber Francorum praefertur ueritatis primam, ter reperitur, Regem nimium Nordmannorum in Regno pullum, per Legatum Apollinore Beza, & Caroli Imp. in Regno iustitiam suam in Annalibus nostris leguntur: Interea Rex Northmannorum de Britannia laueniens nomine Arduif, Regis & patris pulchri, ad regnum suum uenit, Romanam profecturus, Romanam prout, per Legatos Romanos Pontifici & domini Imperatori in Regem suum Legatum in Britannia dicitur esse. Ad hoc in duarum de Britannia Saxo, & cum ipso missi ad Imperatorem in Britannia Notarum, & Notarum abbas de facta & talibus haec ibi.

Sequitur est absque oblatio eius in Regnum restitutum, necas omnes ducentes, non patere Romano Pontifici, atque tanto Imperatori restitueret. Porro coepit tunc in hoc anno sequenti perficere, cum & reuerentiam Romanus Adollus Apollinore Beza Legatus ad piratis capta, sed redemptus à Censulio Rege, ut ipse Annalis testatur.

Vidisti in his Romani Pontificis auctoritatem factam expressam? Quod enim non facti illi suppetere uiam intelligit Imperator, Regem eiectionem in Regnum restituere: ab ipso Pontifice Romano ad praefectum Pontificem, dimittit ipsum Regem Regno restitutum, Romanus ad Leonem Pontificem, cuius auctoritate restitutum in Regnum. Vidisti pariter quantum Pope demerit ad plerumque furore percipi, & regnandi uirtutem infirmam, ut expulsum à se Regem, cum restitutum auctoritate Pontificis recipere non detrectaret, sed licet in partem sed de his factis.

IESU CHRISTI Annus 809. LEONIS PAP. III. CAROLI MAGNI 9. IMP. ANNUS 14. NICEPHORI 8. IMP.

SEQUITUR annus Redemptoris octingentesimo annus secundus inchoat Indictionem, idem quo tertio numeratus, ex quo restituro Iosepho Oeconomi Causam inopoli tang Ecclesiae, Theodorus demerit ad hunc communiōem Nicephori Patriarchae abluente contra Theodorem Patriarcha Synodus et de eius celebratio est, de quo Theodorus alijque ipsi inuidentes, in eadem uita habent. De his singulis narrationes ex eorum ordinem illud, primo loco eisdem Theodori hoc anno tertio in eptione Oeconomi datam epistola ad Nicolaum Chartularium describimus: deinde eodem desynodus uirtutis eius eisdem habita, deque sanctorum exilio palatium co dicturi sumus.

Quod enim magis magis quae in eisdem perturbationes ex separatione Theodori & aburto à commutatione Nicephori & alij alia dixerunt, illud in eisdem neque Theodorum quocunq; fore, enim recipere prophanus Iosephus eieciatur, sed contra Nicephorum Patriarcham denud proclium conuersurum, animo & comitatum punctum praedecessorem Tarabum a quo bellum restitutum: cum ista reskisset Theodorus ipse ad hunc uirtutem omnem hanc in anij studio concitans in eisdem, ad Nicolaum Chartularium reddidit epistolam, qua in partem significat quam maxime optet pacem Ecclesiae, quae in eisdem erga Nicephorum Patriarcham bene ad ista, ipse eisdem epistola sic habet.

Nicolaus Chartularius. Sufpicatur quodammodo magnam pietatem tuam, domini desiderat ipse, alioquin antio esse ad inuicem uirtutis & aliorum interuenum. Sed uirtute huius tempore uirtutis, ut uirtutis odio esse uirtutis antio tuam, pietatis, uirtutis pietate, quod uirtute te prompam ad pietatis uirtutis, uirtutis uirtutis.

CHRISTI 809. Desiderat ipse, alioquin antio esse ad inuicem uirtutis & aliorum interuenum. Sed uirtute huius tempore uirtutis, ut uirtutis odio esse uirtutis antio tuam, pietatis, uirtutis pietate, quod uirtute te prompam ad pietatis uirtutis, uirtutis uirtutis.

Dei... in...
Dicitur...
Dicitur...
Dicitur...

III. Quoniam autem...
Quoniam autem...
Quoniam autem...

IV. Accuratur...
Accuratur...
Accuratur...

V. Verum cum...
Verum cum...
Verum cum...

nationi Synodo...
nationi Synodo...
nationi Synodo...

VI. Quod autem...
Quod autem...
Quod autem...

VII. Decretumque...
Decretumque...
Decretumque...

VIII. Sed ut qua...
Sed ut qua...
Sed ut qua...

Hac autem...
Hac autem...
Hac autem...

CHRIST...
CHRIST...
CHRIST...

VI. TEMPE...
VI. TEMPE...
VI. TEMPE...

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

præterea; & in scriptis ipsis usque ad hunc diem servatis. Adulterium siquidem coniugij communionem dispensationem esse decretum. In rebus nihil posse diuinas leges deservire: Eos qui pro veritate ad usque ultimum usque ad sanguinem resistunt ut Praxosorem & Chrysostrum, antea veritas. Episcopum vnumquemque, in sacris canonibus præter ea quæ in illis statutis sunt, potestatem habere præstantiam. Quare si quem forte sacri institutionis contingat, a laici palamve carcerem per quos depositio erigatur, tamen teneat, hinc solus volens in iudicium, de possessione exortem manere. Quorum quantum res illi sit, qui varijs canonibus cum alijs obsequiis tenentur, ad aliter copulatur, vna cum ipsa publice iunguntur. Testes y qui domi impotentes tamquam dispensationes faciunt in eo ipso tunc aliter, tam si ipsos sacros vacent, & eos qui illas non admittunt, velat à Deo alienos anathematizantur. Testu denique hic natus persequatur.

XVI. Quod quæ ad hæc, de beate, dicendum est, nisi Apostolicum illud: Nam Antiqui scripti sacri facti sunt, si diuini legibus & canonibus omnes bonitate & subditis sumunt. Ita ergo à simplicitate vestra sine facie possunt, vocem vocem illam quam torpescit cum resque Apostoli Christo conuicti, cum magis solum excruciantur, apud Christi mores ad hunc beatitudinem addendum b: Saluati, in christo Ecclesia que sub celo est, perimus. imitate magister Christiani, manum, Ecclesia nostra portage, sicut ille Petrus, post quod ille incipiens in mare mergi, in anteniam mensam haresi præfundo. Aemulac. præcitant, cognominibus Papam, utque vi ille, pulsatam tam haresi Eusebiana, leonibus in nos em ipse expectat illi est, vt omnes veritas, designatam sibi episcopi sibi in tu dicere ad hoc iuxta nomen quod gerit, irragi diuinitas, vel potius iuxta contra præsentem hanc haresim, vt decet.

XVII. Hoc sicut pariter nostra conuenit, vt minima Ecclesie membra a representant, & diuina passibili vestro primum patre pater obsecramus de cetero sanctis animam vestram, vt nos tenet proprias nos vepere, & sacri presbiteri sui eminus illustrat, atque conformes quod si etiam documentis, tunc fuerit diuina benedictio, quem admodum & Christum ad abegram scriptis, & multa etiam de subditis digni haberi sunt, qui ab Apostolo sanctis aduersus litteras. A me autem solo peccatore, & in carcere detentis mittitur hæc epistola, prosperet quod pater, Plato scribit, et concorrem mecum in iudicio, & Thesalonice. In christo ipso germanus noster in alga in solo pariter custodiamur, ipsi nihilominus per me & necesse eadem situm, & sacri beatitudinis tua vestigi adularum, hucusque Theodorus ad Leonem Romanum Pontificem.

XVIII. Qui quidem primùm superioribus illis ab eodẽ Theodoro per Epiphanium datis Leo Pontifex accepit, ad eundem Theodorum litteras reddidit à postolicis, paterno amore plenas, licet nõ exent ille quidẽ, sed eius eiusmodi fuisse, reddidit litteras ad ipsum à Theodoro declarant, quibus aduersus errorem, nouumque dogma fortissime disputat. Datur verò illis habetur in primis S. Platoni nomine de Theodori, quantumlibet illi (vtriple testatur) essent in carcere ab inuicem separati; quod fortasse id accidit, eo quod ad ambos in scriptis ipse Leo esset quas diximus litteras dedisset. Magni momenti rem agunt: siquidem patet facient nefandam obortam haresim eorumdem, qui errorem mordicus aded tenentes, defendent dispensationem (vt abant) legitimam factam super adulterio: hæcque Mæchianorum appellatur haresim: itemque se ipsos purgant apud eundem Leonem Pontificem, de his qui accepisset ille, ipsos cum quibusdam haresibus admiseri, Epistola autem sic se habet:

Aliguli Angeli beatissime & Apostolice patri Leoni Pape Romæ, Plato misissus, & Theodorus presbyter ac presbiteri Studebant. Magnam tenet a nobis humilibus & sanctis veri opus fuit, quid digni habiti sumus, qui ab Apostolica beati uilne vestra salutatio- nis allocutionem, & sacrorum eius qui à spiritu magis sermo- nis significationem acciperent per carcerum ac solum nostrum Epiphanium: & hac incisi licet teneamur ab haresibus, atq; ita vt abellarum ipsam oculis confixerimus. Quamobrem laetitia exultamus, gaudio summo, Domino gratias agimus, qui diuina illius presidium ea que speru nostris auferret abant nobis indigna modo mada largitus est, ita vt propensionem sacrum eum formam per inter- cellas voces videre nobis videremur. Verum illa quidem ad Chri- sti exemplum nos humiles affata est, & memet nostras terre auis, imbecillitate corroborant, languenti &, cõfirmant, sicut nos quos perungens caput nostrum excidentibus consolatur, montori quoq; sermionibus, in Fide Orthodoxa consistant ad faciem vsq; manere persadens, quod vitam propriam eum presidium ita nobis contineat. Nos verò nihil humunciones recte haberi existimamus, sicut antea per inuicem fiduciam abellarum nostrum, & postea per Theobanum alterum solum nostrum, ita etiam ad emnem conuen- tianam est etre.

XVIII. Magnam tenet a nobis humilibus & sanctis veri opus fuit, quid

synodus, de beatissime, apud nos publica celebrata est. Etiam qui magister atque gerunt vna confidentibus, & Synodus ad condempnationem Euangelij Christi, cum tu clares ad ipsos ac episcopi per intermedium principem Apostolorum & successores vsq; ad eum qui sanctissimum caput tuum antecessit. Et quomodo hæc sinecæ Dei unita traxit equat utat incipiam enim à lege & Prophetis, & quidem. Non uor haberi, inquit, Non loquetur falsum testimonium. Non assumes nomen Dei in vanum. Et iterum: Si stultus, at, & insipiens qui tenet adulterium. Malachias verò: Labia sacerdotum custodiant secretum, & legem reuerent ex ore eius. quia Angelus Domini exercituum est. Transiens ad Euangelium: Quicumque inquit dimiserit uxorem, & aliam fluxerit, nuchatur. Quis Deus conuenit, homo non separet. Quam uerò si differentia legi et gratia, ex ipso Domini uerbu discernas, qui ait: Et ce plene quidem templum hic. Denique uerbu Apostoli, dicentis: Irra qui faciens legem Moysi sine uila miseratiõ, dno- bu vel tribus testibus, mortuus: quod si uis ego putans deterior a me- reri supplicia, qui Filium Dei cõsaluata, & sanguinem Testamen- ti pollutam duxerit, & spiritum gratia contumeliam fecerit?

XX. Hæc igitur cum ita se habeant, sibi est uia longè Dominum re- luctante, legi atq; Euangelij solationem, id est, huius imperatoris adulterium, qui legitimum ecclesiæ merchan indidit, & hæc ipsa maior em iniquitate, adulteriorum scilicet conuentionem, quæ per falsum testimonium, quod aliter sit Deum locuti sunt, eius nomen in uicibus ditione inter sacra mysteria vsuantes, uicti- ces, de Christo eos non adulterio imponentes in ipsa diuinarum uenerunt participante, quibus quidem uelati conuentionibus & pol- luti contumeliam fecit adulteri copulator, Angelum se non Dei omnipotentis sed principis mundi satanæ ipsa declaras, omneque uia qui huc transgressi cooperando, eam approbando, partem suam cum adultero & adulteri copulatore posuerunt, salutarisq; Ecclesie Dei dispensationem appellauerunt, ad id seruant illam & apud Deum atam, vt eos qui ipso non esserunt, Synodo anathe- matizarent, ad dntu cas ceribus, alijsq; supplicijs, propter ead quid fatari noluit, sanctum opus sufficere, istiusmodi dispensationem. Audi- cationem, at ista, & auribus percipere terra, qua fatanas molitus est. Si enim ex Dei uoluntate ac nutu intus ille, & anathematis pronuntiat: De profecto lex non est, nec Prophetas, cum quibus & Prætorum qui adulterum reprehendit, nec Euangelium, contra quod ipsi suam illam tenuerunt adamatam dispensationem fecerunt. Nam si emstent esse, aut: alterius diuorum necesse est, aut inuolacem Christum statuent, qui olim quidem in Prophetis locu- tus est, & legem dedit, non uerò per se ipsum in Euangelio: at uer- ratem, vt certè est ipsa ueritas, ipso uerò inuenti, & Dei crimina- tores consequenter ostendit, atq; alio anathematis, quod contra Christum, sanctosq; protulerunt, uos esse, ut qui adulterium, adulteriorumq; copulatores, & adulterorum conuentionem Dei, etiam, sanctorum dispensationem esse uisum. Nec est profecto, quod aliter diciqueat.

XXI. Non enim est per sonarum acceptio apud Deum, sicut indicant Machiani, qui em leges omnibus ex æquo positas negant, sed in legibus cessare eas, conueniunt. Et uinum est Regem Euangelium? Sed impie illi ualde profuerunt, non intelligentes quid Deum personam hominum accepit, quem admodum testatur Apostolus: Neque quod idem per uinum & Prophetas ipso incre- panti, ait: Non uos ueritas uia meat, sed acceptus faciem u

leg.

EPIST. PO
STRIOR
AD LEO
NEM EP.
A THEO-
DORO
STYDITA

XIX.
DE PREY.
DOYNO-
DO HOB-
CHIANO-
RYM.
Exo. 20.
* ptoet-
ha
f. Pres. 18
E. Mal. 2.
h. Matt. 19
Matt. 12

XX.
VRCST
ECHUA
NOS THE-
ODOGVS

XXI.
QV D
MOCHIA
NI HARE
TICIDELI
BARANT,
Gal. 2.
m. Mal. 2.

LEONIS CHRISTI
PAP. III. 14. 809.
CHRISTI LEONIS
CAR. MAG. 9. IMP.
ECCLESIAST. CAR.
MAG. 9. IMP.
LEONIS CHRISTI
PAP. III. 14. 809.
XVI.
XVII.
XVIII.
XIX.
XX.
XXI.

894

895

896

897

898

899

900

901

902

903

904

905

906

907

908

909

910

911

912

913

914

915

916

917

918

919

920

921

922

923

924

925

926

927

928

929

930

931

932

933

934

935

le. Nunc quod non Deo non creati vos? non quod non Deo...
Sap. 6.
Matt. 5.
Luce. 2.
XXII.
Luce. 22.
XXIII.
XXIV.
EXCVIAT.
EXCVII.
EXCVIII.
EXCVIII.
EXCVIII.

Ad hanc ad Italiam S. Sabas Abbatem...
Luce. 22.
XXII.
XXIII.
XXIV.
EXCVIAT.
EXCVII.
EXCVIII.
EXCVIII.
EXCVIII.

CHRISTI LEONIS CAR. MAG. IMP. ANNALES CAR. MAG. IMP. LEONIS CHRIS. PAP. III. NICEPH. 8.
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935

Marginal notes on the left side of the page, including the number 'XL' and various small text fragments.

... Et si ante secundum Deum, quomodo haereticorum comminationi participant neque eum sunt tales amici veri & filii.

At non hic finis certaminis: quoniam haeresim stabilem conantes, rursus alij argumentis eundem Theodorum appetuere, ipsidemque ex divina Scriptura peritis. Si quidem cum, y dictum est, plurimos Theodoros habere obsecratos etiam extra numerum eorum qui Melesio modo inter fuerunt, idem postquam in innotuerant argumentis ab exemplis peritis, obsecrantes mirram finem dicitur. Sed Apostolo Paulo incipientes, quos et perlatum Teodoro circumdedit, dispensatione a liquidando vos esse. Ad horum verò destruenda omnia a pugnata idem ipse Theodorus volumen de Dispensatione vult fieri conscripsit, cuius nomen in epistola ad Nativitatem, in qua de pluribus dicitur de ipse. Aggret et aliter Theodorus eundem librum scribere horum inter, ut Iosephi Archiepiscopi Thessalonice odore Melesiano, qui kuto illo dispensatione divina laqueum innotuerat, et ab alijs violari eo solito praeterea patere. Nam ad quos ipse ad eundem Archiepiscopi germinata iam scripserat in eius ferme tractatu, ubi laudat de quatuordecim suis sancti Patris cognoscendis ad, cum in his dicitur autem (in fine), accidit, quod quatuordecim obsecratos eundem pra-

... non committit, seu potius insinuat, ut huius propositi re-
surrectionem ageretur: quoniam horum patrum nostrorum in quater-
nario illi non sanctitati tua, nullam meam prophanam in toto
opere sententiam tenens, quoniam nec lege iustis, nec ratione
verum quiquam esse potest. Sed dominorum autem modo Pa-
trum, quoniam in re documenta & precepta profertur at-
que comedens, prout opposita a propositione ratio possit ab ac-
tione sectionem labori meo refugio, etia, in fallor, oportet eptem.
hac ipse.

Porro Theodorus, hoc tempore extoris eminentior doctrina in Oriente fulgebatur, ut Orthodoxi omnes eius Ecclesie cum quid dubitationis in facultatibus Theologi-
cis habere contingeret, ad eum tanquam ad oraculum re-
ferebant recurrere. Ipse tamen summa animi demissione
praedixit nihil sibi tribuens, sed cuncta patri sancto Pla-
toni accepta ferens, intra septem sanctae humilitatis procul
ab omni arrogantia atque fastu se liberum custodivit.
Nam accipe quae de his scribat ad Stephanum Lectorem,
qui eum doctrinae nomine plurimum suis literis celebrat.
sic enim exorditur: Accipere literas tuas exultantem cari-
tatis inscriptione quidem tanquam ab uno sententia verò ta-
quam a duobus misit. Sen quare ab vos, seu a pluribus de Deo in-
terrogatus, quoad imperia mea congruentis hominum responsum
dabo. Primum ergo quibus me celebravit lingua tua exorta-
vit: ab his ego laudibus longe remota sum, cum peccator sim,
& vitam eorum minime laudabilem. Si quid verò in me est,
Dei donum est, cui quae scribitur me genuit, patri precibus tribu-
tum, &c.

Quam bene constitit Deus sua providentia his tem-
poribus perditissimis, Ecclesie Orientali, cum malorum
Episcoporum, & pessimorum Imperatorum conatu, volu-
erunt sermone Evangelium, & reliqua divina Scriptura
in maximum discrimen adducerentur, dum quod divina
esset lege prohibita, id per dispensationem posse fieri
asseratur: quod & carnalis populus aude amplectere-
tur, qui iam exemplo Constantini contra canones & Ec-
clesiae morem veterem in concessa tentaret, ut idem Theo-
dorus testatur in epistola ad Nativitatem: sicque popu-
lus sponte etiam ad deteriora discurreret, quousque exca-
liti aditu in malis sacerdotibus patrefactis. Quamobrem in
his Theodori intonasset tanto illud voluere Euan-
gelium, totum pene Oriens corrumpisset. Sed eius clangore fu-
rum, ut quatuor plurimum ad resiliendum nouae huius esse
pararint ad praesens.

Sed non praeteritum dicere de alijs Confessoribus
hoc persecutionis tempore eadem ex causis coronatis, de
quibus idem Theodorus in alijs duobus sequentibus ad
Nativitatem datus epistolis scribit: in prioribus, etiam exor-
dit, tanquam panegyri quosdam laudibus ornari Philip-
pium atque Philonem qui in persecutione obierant, in
sanctos Confessores ob eam rem totitudo commemoran-
dos. Rursum verò in alia ad eundem Nativitatem scripta
ista leguntur, cum agit in primis de pseudochrispiscopo
Thessalonicensi, qui Iosephi fratris Theodori eadem
intulerat.

Tria haec in me effecerunt littera tua, fili desiderat: simul e-
nim obsequium, amicitiam suam, & caritatem. Per tuas propter impio-
ritate propter post, tertium propter Deum, quoniam laborat eos qui
in eis legem innotuerat. At de sacro quidem libano, qui antea
in his lapsus est pedibus, etiam, sicut dephera, via, et de fer-
rissimis tunc nec Theoplo, & de septendecim cum sereno vo-
luntate, cum sacro dicitur si in meo ad illas epistolas, amittentium
et hoc loco, quoniam legentis et non sint ac ratione ac laudibus, qui
dicitur: ac fortiter devertant, venio ad te laudibus.

Quo inquam adeo iniqua & abominanda & horribilia auduit, et
gesta sunt in sacro Melesiano nomine ipsi quae, ut autem scripsit
legit ex apostolice & Patrum testimoniis, etiam huiusmodi ex-
emplis hominum verberata, qui in meo an se caritatem non Chris-
tianae fidei innotuit, sed etiam barbaricam dixerunt, sed agnoscere
verberant, ac in notis suis, in dicitur horum illorum in hunc
modum respicit, ut generose ac hierosolymis, seu potius aliorum epis-
copi, id est, aliorum sedis in sacro Episcopi Thessalonice, neque
etiam quoniam, sed monachum, eumque, Theoplo, &c.
in dem re ipsorum, et huiusmodi, seorsum, ac in re ipsa

XLIII. THEO-
DORUS
AD
STEPHANUM
LECTOREM.

Theo. ep.
55. ex cod.
Colum.

THEO-
DORUS
AD
STEPHANUM
LECTOREM.

Theo. ep.
56. ex cod.
Colum.

XLIV.

Theo. ep.
57. ex cod.
Colum.

XLV.

THEO-
DORUS
AD
STEPHANUM
LECTOREM.

deinde vero affirmante calomniat. Id ipsum & super ignobilibus...

quibus istud vnum est. sacra fidei altiora mysteria. subtilioraq;...

Missa: Si ergo ita est, immo quia ita est, quod non credere, non...

PETVNT LEGATI VT CANTARE...

Quod ad res pertinet Occidentales, produnt Annales veteres...

Missa: Numquid non bene idem tum antores fecerunt, si quatuor...

LVI.

Hic memendum esse putamus Lectorem, non de his dubitarum vel tractatum, num Spiritus sanctus a Patre...

Papa: Interim assentio: Verum amen, queso, respondere mihi: Num vniuersa...

LVII.

Ratio, qua habita est de Symbolo Fidei in Secretario B. Petri...

Papa: Qua amice agitur contentione, quod agitur, & pro vtriusque...

LVIII.

Missa: Quia vero, ut dictum, ita certissimum credendum est...

Et nocturna dilatione congrua data, ait Papa: Numquid magis...

opus ad se venire praesepit. Ea ipse huius personam ex more...

IESU CHRISTI ANNUS 810. LEONIS PAP. III. CAR. MA. IO. IMP. ANNUS 15. NICEPHOR. 9.

SECVTYR Redemptoris annus octingentesimus de-

Sed vnde (quis dicit) tanta impietas homini, in quo...

Quam autem fuerit impium iste feustissimus hostis Christi...

eius Imperij diro supplicio complures necavit Christianos...

At quoniam innovatam haeresim Manicheorum...

Hic itaque Sergium in eumlibet ad huc annis, Manichaei...

Audis, domine Sergi, te litterarum scientia & eruditione...

MARTYRIS SVB NICEPHORO.

IV.

SERGIVS INSTANTIOR HIBILESIS MANTICHAEO. XVII.

V. PRIMORDIA SERGITI MANICHAEO.

MANICHAEO DOBEDIENSIS.

6 Matt. 7.

